

Bästa mässljudet? Ja, kännarna menade att Golden Ages rundstrålande DDD-högtalare med Peter Bremens tunga License-elektronik lät klart bäst. Varmaste rummet och största CD-sortiment dessutom!

Vackrast på mässan? Definitivt BOW Technologies undersköna ZZ-Eight (CD) och ZZ-One (förstärkare) som visades av Audio Active. Form och funktion i stratosfärisk fulländning. 27.000 för ZZ-One och 39.000 för ZZ-Eight.

Audio Squad visade bla Monitor 3, en nätt liten golvhögtalare från Monitor Audio. Den är dyrast/störst i grundserien och kostar blygsamma 5.500 kr paret.

Copland premiärvisade CDA-277. Vi talar VRDS (jo den fick plats), Burr-Brown och HDCD. Pris ca 16.000 och i december kommer en ännu billigare – med Burr-Brown och HDCD!

så bra! Mer sånt. En hel del super-blues från Audiquest förekom också. Tyvärr kunde vi inte lyssna på maffiga ProAc Response 3.5 kopplade till pinfärska Meridian 500-modeller, däribland 557 ett uppkäftigt 200-watts slutsteg.

En annan utställare med allsidigt musikval var HiFi Punkten/Martin Niklasson. Inredningen var sofistikerat hemtrevlig och ljudet kom från läckra små Acoustic Energy AE-1 Signature drivna av bamseslutsteg från Alchemist med dito spektakulärt glimmande försteg. CD-signalen kom från det absolut första serieexemplaret av firmans Nexus för 7.000 kronor. Det lät stundtals mycket bra i det lilla rummet men somliga blir aldrig nöjda. Någon stackt ex in huvudet bara för att överlagset säga "Inte min musik!" och sedan stolpa iväg just som Glennmark spelades. Jisses!

Ljud & Ljus

Ingen mäsja utan den genomtrevlige Jim Aud och hans Purist Audio Design ... gemenligen kallade "vattenslangarna". Den här gången kittlade han besökarna rejält med något så ultraexotiskt som lysande signalkablar. Jo, det är

säkert. Jim har kommit fram till att man kan få kablarnas vätskeskärm att bete sig annorlunda, dvs bättre genom att tillföra ljus. Science Fiction? Hur som helst lät det stundtals grymt bra via PAD:s läckra stativare och de fyra (!) basmodulerna. Kabeltrossarna gick kors och tvärs över rummet som vore anläggningen en monstruös bläckfisk.

Mer högtalare

Många talade om Reidar Perssons rum. Där kunde man få sig en rejäl holmgång med hans ekpyramider – ja Responshögtalarna alltså. Inför mässan hade de fått extra sub-50Hz utfyllnad med hjälp av två bastanta basmoduler. Basarna som är passiva kopplas in parallellt med sidohögtalarna och genom att sidosystemens reflexportar täpps till slipper man extra högpasfiltering. Smidigt och bra. Enda haken är möjligtvis att impedansen visserligen blir rak men mycket låg. Men som Reidar sa: "Dynamic Precision-slutstegen gonar sig med låga impedanser!"

Ingen har någonsin kommit på tanken att klaga på Responsernas basförmåga – den är okänd – men den här

gången ville Reidar verkligen ge sig ut på bråddjupet. Gissa om han lyckades! Basen var närmast seismologisk. Till det bidrog också Wadia 16 och Transparentkablar.

LEAB/Intersonic visade Madrigal med hyllmetrar av Mark Levinson och Proceed. Stora Thiel CS7 drevs av två 300-watts NO.333 och Levinson CD/Försteg.

Vi har aldrig egentligen lyssna men folktrycket var mycket stort.

En av Madrigalbossarna Jerry Hannah var säker på sin sak då någon frågade honom om vad han tyckte var mest intressant på mässan, förutom sina egna prylar förstås. "DDD-högtalarna" kom svaret. "Absolut!"

Vi förstår Jerry. I ett trångt och mycket varmt rum bjöd Bo Medin/Golden Age Music tillsammans med hifigurun Peter Bremen på rent sinnesutvidgande 3D utan motsycke. Elektronik var Bremens tunga License-utrustning, med eget CD-verk och högintressant DA, försteg och fyra tunga monosteg i klass A. De obeskrivliga originella högtalarna var byggda kring DDD, en unik 360 graders bredbandare från German